

Mál nr. 159/2016**M og
vátryggingafélagið V v/ sjúkdómatryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna taugaskaða í kjölfar slyss.****Gögn.**

Málskot, móttakið 13.5.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 27.5.2016, ásamt fylgigögnum.

Tilkynning V, dags. 12.8.2016, um að félagið samþykkti að nefndin úrskurði í málinu.

Málsatvik. M varð fyrir meiðslum á löngutöng vinstri handar og fékk sýkingu í fingurinn sem þurfti að meðhöndla með sýklalyfjagjöf á sjúkrahúsi. Til að auðvelda lyfjagjöfina var ákveðið að setja æðalegg í bringu M og leiða hann í miðlæga bláæð nálægt hjarta. Við það að koma æðaleggnum fyrir varð M fyrir alvarlegum taugaskaða sem hefur haft í för með sér verkjaástand og skyntruflanir. Í fyrirbyggjandi greinargerð sérfræðings í taugalækningum kemur fram að greinst hafi hjá M svokölluð „hyperpathia“ (ofurskynjun gagnvart léttri sársaukaertingu húðar) og „allodynia“ (ofurskynjun gagnvart léttri snertingu húðar) í húð í „fossa supraclavicularis“ (ofan á herðum hægra megin) og axlarsvæði hægra megin. Séu þessar skyntruflanir í húð merki um að taugaskaði hafi átt sér stað. Hafa afleiðingar skaðans verið metnar til allt að 40 stiga varanlegs miska.

M hafði í gildi hjá V sjúkdómatryggingu, sem ber heitið „Options Critical Illness Plan“. Telur M að taugaskaðinn leiði til greiðslu bóta úr tryggingunni og hefur krafist V um bætur vegna taugaskaðans. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Í 3.gr. skilmála sjúkdómatryggingarinnar, sem liggja fyrir í íslenskri þýðingu, er gerð grein fyrir þeim sjúkdómum sem leitt geta til greiðslu bóta úr vátryggingunni. Greinin ber yfirskriftina „Bætur vegna hættulegra sjúkdóma og fötlunar. Í gr. 3.1 er að finna nokkrar skilgreiningar, þ. á m. skilgreiningu á því sem nefnt er „varanlegur taugafræðilegur skaði“ og segir að það skuli „eiga við um skýr og sannanleg einkenni skaða á miðtaugakerfinu sem ætlað er að vari alla ævi hins líftryggða, án tillits til þess hvenær tryggingatímabili lýkur eða hinn líftryggði fer á eftirlaun. Þessi einkenni fela í sér doða, ofurskynnæmi (aukin tilfinninganæmi), lömum, staðbundið þróttleysi, tormæli (talerfiðleikar), málstol (getuleysi til tals), kyngingartregðu, sjónskemmdir, erfiðleika með gang, vanhnutun (samhæfingarvandi), skjálfta, flog, andlega hnignun, óráð eða dauðadá. Þetta felur ekki í sér uppgötvanir í skönnun einni án hvers konar sýnilegra, líkamlegra eða geðrænna einkenna.“ Í lok greinar 3.1 segir að hættulegur sjúkdómur eða fötlun skuli þýða einn af þeim sjúkdómum eða fötlun sem eru talin upp í greinum 3.1.1 til 3.1.27. Varanlegur taugafræðilegur skaði er ekki talinn þar upp meðal þeirra sjúkdóma eða sjúkdómseinkenna sem bætast sérstaklega. Á hinn bóginn er áskilið varðandi fjóra tiltekna sjúkdóma, þ.e. heilahimnubólgu af völdum bakteríu skv. gr. 3.1.3, góðkynja heilaæxli skv. gr. 3.1.4, dauðadá skv. gr. 3.1.7 og heilablóðfall skv. gr. 3.1.26, að þeir hafi leitt til varanlegra taugaskemmda svo til greiðslu bóta geti komið.

Með því að taugaskaði sá sem M varð fyrir er ekki meðal þeirra hættulegu sjúkdóma eða fötlunar sem talin eru upp í greinum 3.1.1 til 3.1.27 í vátryggingarskilmálunum getur ekki komið til bóta úr téðri sjúkdómatryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúkdómatryggingu hjá V.

Reykjavík, 19. ágúst 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.